

РЕШЕНИЕ

№ 5569

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6390** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от И. А. В., действащ чрез адв. П. М., срещу решение № 71866 от 13.04.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 2585/2019 г. от Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-025283/18.12.2018 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно и наложеното наказание е явно несправедливо. Твърди се, че соченото нарушение на ЗДвП не е извършено. Касаторът счита, че неправилно районният съд е кредитирал единствено показанията на водача на мотрисата и не е кредитирал в една част показанията на св. Р. В.. Изтъква се, че има противоречие между констатациите в АУАН, в който е посочено, че И. В. „навлиза в кръстовище...“ и реалната ситуация, в която същият е бил поставен, доколкото е бил вече навлязъл в кръстовището и спрял на трамвайните релси, когато в този момент мотрисата тръгва и се удря в неговия автомобил. Счита, че липсва вина в поведението му, тъй като е следвало субективната представа относно усложнената обстановка в кръстовището и възможните допълнителни усложнения трябва да е била налице у водача към момента на започващото му навлизане в

кръстовището, а в случая тя е резултат от внезапното изскачане на Р. В.. Излага доводи за наличие на основание за прилагането на чл.28 от ЗАНН. Искане се отменя на обжалваното решение и на наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Д., преупълномощена от адв. М., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касация – СДВР – отдел “Пътна полиция“ не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

С процесното НП е наложена на И. А. В., на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5, предл. 3 от ЗДвП, глоба в размер на 200 лева за това, че на 21.11.2018 г. около 17:30 часа в [населено място], управлявал лек автомобил „Т. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица]с посока от Надлез „Н.“ към [улица]и на кръстовището с [улица]е навлязъл на зелен светофар при маневра десен завой, без да предвиди, че ще възпрепятства напречното движение, с което става причина за ПТП с трамвайна мотриси с № 934, с което било извършено нарушение на чл. 50а от ЗДвП.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност е била законосъобразно ангажирана, тъй като жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушение на правилата на чл.50а от ЗДвП и наказанието е определено в предвидения абсолютен размер. Формирал е извод, че НП е издадено от компетентен орган, съобразно изискуемите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН, обстоятелствата на нарушението са описани точно и ясно и им е дадена съответна правна квалификация.

В хода на производството пред районния съд са събрани писмени и гласни доказателства, както по искане на страните, така и по инициатива на съда. В този смисъл съдът е проявил процесуална активност и е събрал множество доказателствата, които е подложил на задълбочен и подробен анализ. Според настоящия касационен състав обаче районният съд неправилно е приложил материалния закон и в резултат на това е формирал неправилен извод за законосъобразност на наказателното постановление.

С процесното НП на касатора е наложена глоба на основание чл. 179, ал.2 във вр. с чл.179, ал.1, т.5, предл. 3 от ЗДвП. Съгласно чл.179, ал.2 от ЗДвП подлежи на наказание глоба в размер на 200 лв. този, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие. Въпреки че не е изрично посочено в наказателното постановление коя от възможните три хипотези на чл.179, ал.2 приема за осъществена наказващият орган, предвид връзката с ал.1 се налага извод, че е визирано третото предложение, т.е. за причинено ПТП поради нарушение по чл.179, ал.1. От своя страна, чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП се отнася до неспазване предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението, т.е. предложение трето, което е посочил

наказващият орган, касае неспазване средствата за сигнализиране. Следователно административнонаказателната разпоредба, по която е санкциониран касаторът, предпоставя, че в резултат неспазването на средствата за сигнализиране касаторът е причинил ПТП. Именно това е съставът на административното нарушение, който следва да бъде осъществен от обективна и субективна страна, за да е налице основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност. В случая обаче липсва твърдение и доказателства за неспазване от страна на касатора на средствата за сигнализиране. Освен това, въпреки че наказващият орган е препратил към предложение трето, съдът намира за необходимо да отбележи, че тъй като е безспорно, че касаторът е извършил маневрата при зелен светофар и не са въведени твърдения, а не е и установено неспазване на правилата за предимство, не са налице и останалите хипотези по ал.1,т.5 от ЗДвП.

Районният съд е направил извод, че е нарушен чл.50а от ЗДвП, като е приел, че това е достатъчно за ангажиране отговорността на лицето. Районният съд обаче не е анализирал състава на административното нарушение, по който е наложено наказание на лицето. Неспазването на разпоредбата на чл.50а обаче не се обхваща и не е елемент от състава на административнонаказателната разпоредба на чл. 179, ал.1,т.5, предл. трето от ЗДвП. Съгласно чл.50а от ЗДвП, забранено е навлизането в кръстовище дори и при разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение. Видно е, че посочената разпоредба урежда случай, който всъщност е обратен на хипотезите, предвидени в чл.179, ал.1, т.5, тъй като водачът предприема правомерно действие съобразно светлинната уредба на светофара, но то е несъобразено с конкретната пътна обстановка в кръстовището. Следователно нарушаването на забраната по чл.50а от ЗДвП не е свързана с неспазване на средствата за сигнализиране и поради това не може да се квалифицира като административно нарушение по чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1,т.5, предл. трето от ЗДвП, респективно не се явява наказуемо по тази административнонаказателна разпоредба. При това положение, следва да се приеме, че на касатора незаконосъобразно е наложена санкция за нарушение по чл.179, ал.2 вр. ал.1,т.5, предл. 3 от ЗДвП. Като не е съобразил това, районният съд неправилно е приложил материалния закон и е формирал решаващ извод, че наказателното постановление е законосъобразно. Решението му на СРС се явява неправилно и следва да бъде отменено, а заедно с него - и наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решението на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, постановено по НАХД № 2585/2019 г., и ВМЕСТО НЕГО

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-4332-025283/18.12.2018 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на И. А. В. на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1,т. 5, предл. 3 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: